

Legger Rijkswaterstaatswerken Waterwet

Systembeschrijving

Naam: Oosterschelde

Watersysteemcode: DK1, SR5

Rijkswaterstaat-dienst: Zee en Delta

Aangrenzende leggers:

Er zijn langs het oppervlaktewaterlichaam leggers van primaire waterkeringen van Rijkswaterstaat van belang en leggers van waterkeringen en oppervlaktewater in beheer bij andere waterkeringbeheerders.

Andere beheerders:

Op verschillende locaties langs het oppervlaktewaterlichaam kunnen onder andere oevers, havens en eventueel aanwezige voorlanden door derden worden beheerd.

Ligging en functies:

De Oosterschelde heeft een oppervlakte van 351 km². Door de Grevelingendam is de verbinding met het Grevelingenmeer afgesloten en door de Philipsdam is de verbinding met het Volkerak afgesloten. Door de Oesterdam is de verbinding met het Volkerak-Zoommeer, door de Krabbenkreekdam de verbinding met het Rammegors en door de Zandkreekdam de verbinding met het Veerse Meer afgesloten.

Het grootste deel van het water van de Oosterschelde is afkomstig uit de Noordzee. Daarnaast wordt water aangevoerd uit het Krammer- Volkerak (via de Krammersluizen in de Philipsdam), polderwateruitslagen uit de omringende polders, aanvoer uit het Veerse Meer (via de Zandkreekdam) en neerslag.

Sinds de aanleg van de Oosterscheldekering en de compartimenteringsdammen stroomt er veel minder zeewater de Oosterschelde in en uit dan hiervoor. Het gevolg is daarnaast dat de stroomsnelheden in de geulen met minimaal 30% zijn afgenomen, dat de gemiddelde getijslag is afgenomen van 3,7 naar 3,25 m. Door de lage stroomsnelheid (max 1 m/s) zijn de geulen niet meer goed in staat de in de Oosterschelde aanwezige platen en slikken te voeden met sediment. Voeding van de slikken en platen vindt nog wel plaats, maar door een grotere erosie is er netto een afbraak van het intergetijdengebied. Dit proces staat bekend als zandhonger. De Oosterschelde heeft de volgende functies: Bescherming tegen hoogwater, scheepvaart, recreatie en waterbeheersing.

In het Nationaal Waterplan (2009) en het beheer- en ontwikkelplan Rijkswateren (2009) zijn specifieke functies toegekend aan het waterlichaam. Deze zijn onderverdeeld in basisfuncties (veiligheid, voldoende water en schoon en ecologisch gezond water), scheepvaart en overige gebruiksfuncties.

Algemeen:

Langs keringen en kunstwerken kunnen sloten en watergangen aanwezig zijn voor de afvoer van kwelwater uit het oppervlaktewaterlichaam. Deze sloten en watergangen kunnen in beheer van Rijkswaterstaat zijn.

Kunstwerken:

In het oppervlaktewaterlichaam zijn de volgende kunstwerken in beheer bij Rijkswaterstaat aanwezig:

- Bergsediepsluis (schutsluis)
- Roompotsluis (schutsluis)
- Krammersluizencomplex (6 WaterReguleringsWerken en 2 gemalen)
- 1e duwvaartsluis in de Philipsdam
- 2e duwvaartsluis in de Philipsdam
- 1e jachtensluis in de Philipsdam
- 2e jachtensluis in de Philipsdam

Genormeerde/huidige situatie:

In de legger staan waterstaatsobjecten weergegeven zoals ze qua ligging, afmeting, vorm en constructie moeten zijn, hetzij genormeerd vanuit regelgeving en richtlijnen (vaarwegen), hetzij vanuit de vereiste functionaliteit in het aangelegd ontwerp (kunstwerken, verdedigde/verticale oevers, kribben en stroomgeleidingsobjecten). Instandhouding in die vorm is daarbij het doel. Natuurvriendelijke oevers en het winterbed kennen een zekere natuurlijke morfologische dynamiek en ontwikkeling. De ligging van deze gebieden is wel aangeduid, maar de vorm is niet exact vastgelegd. Periodiek vindt inspectie en evaluatie plaats om te toetsen of deze ontwikkelingen geen consequenties heeft voor de hoogwaterveiligheid.

Voor regionale keringen langs de Rijkswateren is nog geen wettelijke normering vastgesteld. Daarom is vooralsnog in deze legger de huidig aanwezige situatie vastgelegd met als doel deze minimaal in stand te houden

De maatvoering van het vaarwegprofiel is weergegeven in m ten opzichte van het NAP en correspondeert met de minimale diepte-eisen voor de vaarweg ten opzichte van een MLW (maatgevende lage waterstand).